یادداشت روز

۱۲ به وقت مونیخ غزه و تهران

۱)شصت و یکمین نشست سالیانه «کنفرانس امنیتی مونیخ»، ۲۶ تا ۲۸ بهمن برگزار شد. این کنفرانس که سال ۱۹۶۳ میلادی بنیان گذاشته شد، به عنوان «داووس امنیتی» (معادل «مجمع جهانی اقتصاد») شناخته می‌شود. هر چند که اعتبار کنفرانس به تبع تزلزل موقعیت جهانی غرب، طی چند سال اخیر زیر سؤال رفته، اما نشست امسال، نمایشی بی‌سابقه از این تزلزل بود. کنفرانسی که چند سال قبل، فرصتی برای اهانت به نماینده ایران شده بود، این بار، موقعیتی را برای توهینی بزرگ‌تر به اروپا و آلمان فراهم کرد، تا ثابت شود که دنیا چقدر کوچک، و زمین چقدر گرد است.

۲) برگزاری یک نشست در سطح مقامات عالی‌رتبه، از ثبات امنیتی میزبان حکایت می‌کند. اما شهر مونیخ، در روز قبل از شروع کنفرانس، با حمله خودرویی به تجمع اتحادیه‌های کارگری مواجه شد که طی آن، حداقل ۳۷ نفر مجروح و دو نفر کشته شدند. این رویداد امنیتی هولناک، پیش درآمد بدی برای کنفرانس مونیخ بود و یک روز بعد، آمریکا و آلمان، مقابل چشم ناظران به تیپ هم زدند. به هم ریختگیِ تدارکات نشست تا حدی بود که دعوت نامه‌ای هم برای شاهزاده علاف پهلوی ارسال، و بعدا پس گرفته شد. به دنبال این اتفاق، شازده عصبانی گفت: «کنفرانس مونیخ، به دستور دولت آلمان و تحت تهدید جمهوری اسلامی، دعوت خود را پس گرفت. این نشان می دهد که [آیت‌الله] خامنه‌ای برای برلین تصمیم می‌گیرد».

۳) مثل معروفی است که می‌گوید «سگ می‌زد و گربه می‌رقصید». این، حکایت امسال کنفرانس مونیخ است؛ جایی که فرستاده ترامپ، به دولت میزبان و اروپایی‌ها توهین کرد و میزبان، مجبور به مواجهه شد. میزبانان آلمانی در حالی با توهین طرف آمریکایی مواجه شدند که بهمن ۱۳۹۶، وزیر امور خارجه ایران را به کنفرانس دعوت کردند، اما هنگام بازگشت آقای ظریف، به بهانه تحریم‌ها، از دادن سوخت به هواپیمای حامل وی خودداری کردند. هفت سال بعد، معاون رئیس جمهور آمریکا، در جریان سفر به آلمان، با رهبر حزب «آلترناتیو برای آلمان» دیدار کرد و از این حزب راست‌گرای افراطی به عنوان شریک سیاسی آمریکا نام برد. ونس در عین حال، در اقدامی توهین‌آمیز، حاضر نشد با صدراعظم آلمان دیدار کند. در این باره نشریه پولیتیکو نوشت: «ملاقات نکردن جی دی ونس با شولتس در حاشیه کنفرانس مونیخ، نشان دهنده تحقیر جدی کشور میزبان در زمانی است که تنش میان آمریکا و اروپا بالا گرفته است. یک مقام آلمانی گفت: «من از شولتس خوشم نمی‌آید، اما او صدراعظم ماست؛ این بی‌احترامی، جای تعجب ندارد. دولت ترامپ به متحدانش اهمیتی نمی‌دهد». یک دیپلمات ارشد اروپایی هم رفتار ونس را «شکستی خجالت‌آور» توصیف کرد و گفت: «این نشان می‌دهد که تیم ترامپ، آلمان را به عنوان یک قدرت بزرگ در اروپا جدی نمی‌گیرد. ایلان ماسک، دستیار ترامپ، مکررا از حزب راستگرای ای‌اف‌دی حمایت کرده است».

۴) ماجرا به همین جا ختم نشد. معاون ترامپ در کنفرانس مونیخ، با حمله به اتحادیه اروپا و آلمان گفت: «تهدید اصلی علیه امنیت غرب، نه از سوی روسیه و چین، بلکه از داخل اروپا و انحراف از ارزش‌های دموکراتیک نشأت می‌گیرد. لغو انتخابات در رومانی و اظهارات برخی مقامات درباره امکان تکرار این اتفاق در آلمان، تهدید دموکراسی است. برخوردهای پلیسی در آلمان و محدود کردن رسانه‌ها و حذف محتوای به اصطلاح نفرت‌پراکنی از سوی برخی دولت‌های اروپایی، قابل پذیرش نیست. رهبران اروپا به جای سرکوب جریان‌های راستگرا، با آنها همکاری کنند و نگرانی های شهروندان را جدی بگیرند». سخنان بی‌پروای فرستاده ترامپ، صدر اعظم آلمان را مجبور کرد تا در کنفرانس مونیخ بگوید: «آلمان اجازه دخالت خارجی را نمی‌دهد. هرگونه مداخله خارجی در امور کشور ما محکوم است. مردم آلمان اجازه نخواهند داد اشخاص ثالث به نفع حزب راست افراطی مداخله کنند. تنها ما خودمان تصمیم می‌گیریم که دموکراسی چه مسیری را طی کند، نه هیچ کس دیگر. احزاب دموکرات در آلمان با توجه به تجربه نازیسم (دوران هیتلر) دیدگاه مشترکی دارند و این، دیوار آتشی در برابر احزاب راست افراطی است... آلمان هرگز از صلح تحمیلی در اوکراین حمایت نخواهد کرد».

۵) مواضع دولت ترامپ، همچنین با واکنش منفی مقامات اروپایی روبه‌رو شده و رئیس جمهور فرانسه در صدد برگزاری نشستی اضطراری با حضور رهبران اروپایی برآمده است. در حالی که بوریس جانسون، نخست‌وزیر اسبق انگلیس گفته «اروپا در موضوع اوکراین و موضع آمریکا، مثل مرغ سرکنده بال بال می‌زند»، کیت کلاگ، فرستاده ویژه آمریکا در امور اوکراین، در اجلاس مونیخ گفت: «آمریکا، روسیه و اوکراین مستقیما در گفت‌وگوهای صلح شرکت خواهند داشت، اما از اروپا دعوت نخواهد شد». گزارشگر شبکه BBC می‌گوید: «در قسمت خبرنگاران، همه ناباورانه به شکاف عمیق میان آمریکا و اروپا نگاه می‌کنند و نگرانند. برگزارکنندگان کنفرانس، صحبت از این می‌کنند که آمریکای تحت رهبری ترامپ، دیگر لنگر ثباتی برای غرب نیست، بلکه یک تهدید است و باید محتاطانه با آن برخورد شود. آمریکای ترامپ، بزرگ‌ترین چالش برای اتحاد و انسجام اروپاست».

۶) ولودیمیر زلنسکی رئیس‌جمهور اوکراین در کنفرانس مونیخ گفت: «بیایید صادق باشیم، ما نمی‌توانیم احتمال اینکه آمریکا در لحظه‌ای حساس به اروپا «نه» بگوید را رد کنیم. آمریکا ممکن است زمانی که اروپا مورد تهدید قرار بگیرد از آن حمایت نکند. بنابراین داشتن یک ارتش واحد اروپایی ضروری است». او که ملت و کشورش را قربانی اعتماد به آمریکا کرده، یک روز قبل هم گفته بود: «ایالات متحده، هرگز اوکراین را به عنوان عضوی از ناتو در نظر نگرفته است». این در حالی است که دولت ترامپ از اوکراین خواسته، ۵۰ درصد مالکیت مواد معدنی کمیاب خود را به آمریکا واگذار کند(!) قابل تامل این که معاون ترامپ قبل از عزیمت به مونیخ و در مصاحبه با وال استریت ژورنال، روسیه را هم تهدید کرده و گفته بود: «اگر پوتین با توافق صلحی که ضامن استقلال بلندمدت اوکراین باشد موافقت نکند، آمریکا تحریم های بیشتری اعمال خواهد کرد و احتمالا دست به اقدام نظامی می‌زند».

۷) در حالی که برخی محافل در ایران می‌خواستند از ترامپ، تصویر تاجری محترم، تعامل‌پذیر و حتی قابل شراکت بسازند، از گرینلند و کانادا و پاناما گرفته تا آلمان و اوکراین، تصویری دقیق از ماهیت غیر قابل اعتماد و خیانتکار شیطان بزرگ را به دست می‌دهند. فراعنه متوهم آمریکایی، فقط سودای مالکیت و بلعیدن غزه مقاوم را ندارند، بلکه خیانت و تحقیر را حتی به نزدیک‌ترین متحدان هم روا می‌دانند. چنان که «تد کروز» سناتور آمریکایی درباره دیدارش با سفیر دانمارک به فاکس نیوز گفته است: «سفیر دانمارک، ناراحت و دلخور بود و گفت گرینلند فروشی نیست. خندیدم و گفتم می‌دانید چیست؟ همه چیز فروشی است! شما یک دوست و متحد مهم هستید، اما دوستان می‌توانند درباره منافع مشترک مذاکره کنند[!] از زمانی که پرزیدنت ترامپ در این باره صحبت کرده، جنبش استقلال گرینلند در حال رشد بوده و اگر استقلال خود را اعلام کند، دانمارک چیزی به دست نخواهد آورد».

۸) فوریه ۲۰۱۷ که هنوز معادلات جهانی به اندازه امروز تغییر نکرده بود، «ولفگانگ ایشینگر» رئیس کنفرانس امنیتی مونیخ، در گزارش سالانه تصریح کرد: «جهان در حال عبور از غرب به عصر پساغرب است. کاهش نفوذ اروپا و آمریکا، زمینه را برای کشورهای دیگر فراهم کرده تا نظم جهانی جدیدی را شکل دهند. فضای امنیتی جهان مسلما بی‌ثبات‌تر از هر مقطع دیگر از زمان جنگ جهانی دوم تاکنون است. خروج انگلیس از اتحادیه اروپا و انتخاب ترامپ، نهادهایی همچون اتحادیه اروپا و ناتو را در وضعیت متزلزلی قرار داده... دولت جدید آمریکا ممکن است به منزله کاتالیزور [شتاب‌دهنده تحولات] عمل کند. احتمالا ما در آستانه دوره عبور از غرب هستیم؛ دوره‌ای که در آن بازیگران غیر غربی، امور بین‌المللی را شکل می‌دهند. برخی از اساسی‌ترین ارکان غرب و نظم جهانی لیبرال تضعیف شده. ناکامی در پاسخ به بحران‌ها، ضعف را آشکار کرده و زمینه را برای پر کردن خلأ توسط کشورهایی مانند روسیه و ایران فراهم آورده است».

۹) هفت سال بعد، گزارش تازه «شاخص امنیتی کنفرانس مونیخ» می‌گوید: «پس از روی کار آمدن دونالد ترامپ، درک و دریافت عمومی از آمریکا به عنوان تهدید افزایش یافته و شهروندان کشورهای بزرگ صنعتی، نگرانی بیشتری دارند. نگرانی‌ها درباره اقدامات واشنگتن، به ویژه در آلمان و کانادا، روندی افزایشی را نشان می‌دهد. برای تهیه این شاخص، هزار نفر از هر یک از کشورهای عضو گروه هفت (۷ کشور صنعتی) و کشورهای اصلی گروه بریکس (به استثنای روسیه) یعنی برزیل، هند، چین و آفریقای جنوبی مورد پرسش قرار گرفتند و در همه این کشورها (جز آفریقای جنوبی)، درک و دریافت از آمریکا به عنوان تهدید، افزایش یافته است.

بقیه در صفحه ۱۱

عارف: اقتصاد دیجیتال برای دولت موضوع بسیار مهمی است

معاون اول رئیس‌جمهور با تاکید بر این که اقتصاد دیجیتال برای دولت، موضوع بسیار مهمی است، اظهار کرد: در حوزه دیجیتالی شدن، تلاش کنید تا شکاف دیجیتالی بین شهرها و روستاها هرچه زودتر کم شود و اینترنت پرسرعتی که در شهرها وجود دارد، در روستا هم مورد استفاده قرار گیرد.

محمدرضا عارف، معاون اول رئیس‌جمهور در دیدار وزیر، معاونان و مدیران ارشد وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات که در این وزارتخانه صورت گرفت؛ با اشاره به لزوم جدیت و پشتکار در کارهای بزرگ گفت: در سال ۵۹، وضعیت مخابرات و پست در کشور خوب نبود و حتی می‌شود گفت که شاخص‌ها بد بود، در آن زمان، به این نتیجه رسیدیم که باید کار جهشی و ماندگاری انجام شود، از آنجا که راهبرد نظام، بهبود وضعیت زندگی روستاییان بود و جهاد سازندگی هم پای کار آمده بود، هدف‌گذاری کردیم که مخابرات را به روستاها ببریم، مخابرات سمبل و نشانه توسعه بود چرا که اگر روستایی مخابرات داشت یعنی حتما آب و برق هم داشت، قرار شد به ۳۱۳ روستا ارتباط بدهیم اما چون همه چیز از خارج وارد می‌شد، به این نتیجه رسیدیم که امکان ایجاد ارتباط برای بیشتر از ۲۰۰ روستا ممکن نیست اما وقتی با جدیت و پشتکار وارد کار شدیم تا آخر سال ۶۰ توانستیم به ۵۰۰ روستا تلفن ببریم و این کار عظیم، حاصل تلاش دوستان جوان و پرتلاش در دو انجمن وزارتخانه بود.

عارف با اشاره به نقش خودباوری در موفقیت ایران در حوزه دیجیتال و اقتصاد دیجیتال تشریح کرد: در نخستین سال‌های بعد از انقلاب، در حالی که تکنسین‌های خارجی که مسئول راه‌اندازی شبکه مخابراتی بودند کشور را ترک کرده و مراکز صد تا هزار شماره‌ای تلفن بدون استفاده مانده بود، تکنسین‌های جوان و باانگیزه وارد کار شدند و توانستند این کار بزرگ را انجام دهند، مقدمه حاکمیت دیجیتال و انتقال از آنالوگ به دیجیتال در کشور شد.

دو نقش مهم وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات

عارف در ادامه سخنان خود، دو نقش مهم این وزارتخانه را «ایجاد اشتغال» و «ارتقاء سهم آن در تولید ناخالص داخلی» دانست و گفت: با آن که قانون، اشتغال ۲۰ درصدی در این بخش را تکلیف کرده و از هر یک میلیون ایجاد اشتغال، ۲۰۰ هزار شغل را به بخش ارتباطات و فناوری اطلاعات تکلیف کرده است اما این امکان وجود دارد که در بحث اقتصاد دیجیتال، اشتغال بیشتری در این حوزه با تلاش و کوشش بیشتر حاصل شود.

وی افزود: بر طبق برنامه هفتم، سهم ۱۰ درصدی در تولید ناخالص داخلی برعهده این وزارتخانه است اما معتقدیم که ظرفیت این بخش خیلی بالاتر است و اگر ملزومات و الزامات فراهم باشد رسیدن به سهم ۱۵ درصدی نیز دور از دسترس نیست.

همکاری‌های بین‌المللی را بسیار جدی بگیرید

عارف در ادامه سخنان خود با تاکید بر همکاری با بخش خصوصی در پروژه‌های این وزارتخانه اظهار کرد: کارها را به بخش خصوصی کاربلد بسپارید، شاید روزگاری با ورود بخش خصوصی مخالفت می‌شد اما اکنون این نتیجه برای همه قابل قبول است که اگر بخش خصوصی را فعال کنیم درآمدهای دولت بیشتر می‌شود و ما می‌توانیم با رعایت ضوابط، درآمد بیشتری برای دولت کسب کنیم.

معاون اول رئیس‌جمهور در ادامه با اشاره به ضرورت‌های همکاری‌های بین‌المللی، تصریح کرد: همکاری‌های بین‌المللی را بسیار جدی بگیرید، مزیت این بخش، نیروی انسانی کاربلد و برجسته و با انگیزه‌ای است که در این حوزه در کشور داریم، ما امروز حتی با وجود تحریم‌ها، در منطقه پیشتاز هستیم و اگرچه در برخی شاخص‌ها عقب هستیم اما بنیه علمی بسیار بالایی داریم و می‌توانیم از این توان خصوصا در منطقه استفاده کنیم.

وی افزود: راهبرد دولت چهاردهم، گسترش همکاری‌های منطقه‌ای خصوصا با کشورهای همسایه است، ما در پیمان‌های اکو، شانگهای، بریکس و اوراسیا حضور داریم و این کشورها به دلیل ویژگی‌های فرهنگی، علاقه‌مند به همکاری با ما هستند، علاوه‌بر آن ما باید در مجامع علمی یا نهادهای مؤثر بین‌المللی نیز حضوری فعال داشته باشیم. عارف با تاکید بر دیپلماسی ICT گفت: دیپلماسی‌های تخصصی می‌تواند به دیپلماسی سیاسی کمک‌های برجسته‌ای کند و ما نتیجه آن را در قاره آفریقا دیده‌ایم.

دفاع سایبری، اولویت ما است

عارف در ادامه تصریح کرد: دفاع سایبری برای ما بسیار مهم است، در این حوزه، کار را با جدیت با همکاری دانشگاه‌ها و وزارتخانه‌های ذی‌ربط دنبال کنید و خصوصا از تحقیقات و پژوهش در این حوزه حمایت کنید و با همکاری اساتید و دانشگاهیان نخبه کار را پیش ببرید. وی فرهنگسازی در این حوزه را نیز بسیار ضروری دانست و ادامه داد: در بحث امنیت و رمزنگاری، تلاش‌های خوبی در چند سال گذشته از سوی انجمن رمز ایران در همکاری با وزارت آموزش و پروش صورت گرفته است که باید این‌گونه کارها تقویت شود.

معاون اول رئیس‌جمهور تاکید کرد: در حوزه دیجیتالی شدن، تلاش کنید تا شکاف دیجیتالی بین شهرها و روستاها هرچه زودتر کم شود و اینترنت پرسرعتی که در شهرها هست، در روستا هم مورد استفاده قرار گیرد.

شبکه ملی اطلاعات از اولویت‌های کشور است

عارف در ادامه سخنان خود با تاکید بر اهمیت فناوری‌های نوظهور و خصوصا هوش مصنوعی خاطرنشان کرد: راهی جز اولویت بخشیدن به هوش مصنوعی نداریم و این حوزه و همچنین رمزگذاری کوانتومی را باید جدی بگیریم.

وی همچنین با تاکید براهمیت «شبکه ملی اطلاعات» گفت: این شبکه یکی از اولویت‌های کشور ماست که باید با جدیت دنبال شود، در کنار آن باید جامعه را درباره اهمیت آن توجیه کرد و با نخبگان و کاربران وارد تعامل و گفت‌وگو شد.

نفس جسارت در فعالیت‌های فضائی برای ما بسیار مهم است

در این جلسه بعد از آن که رئیس سازمان فضائی کشور، از پرتاب یک ماهواره کلاس میکرو خبر داد، عارف با تقدیر از فعالیت‌های این سازمان عنوان داشت: نفس جسارت در فعالیت‌های فضائی برای ما بسیار مهم است و از این حوزه با تمام توان دفاع حمایت می‌کنیم، راهبرد دولت وفاق ملی این است که می‌خواهیم در این حوزه پیشتاز باشیم و چه خوب است که جسارت و جرات ورود به مدارهای بالا را پیدا کرده‌ایم.

عارف در ادامه سخنان خود با اشاره به اینکه در مورد مشکلات مالی، تا حد امکان دولت، همراه است، تشریح کرد: با مولدسازی املاک و دارایی‌ها، برای انجام کارهای جدید تلاش کنید و ما هم در دولت کمک می‌کنیم، در دولت وفاق باید جدی‌تر از گذشته و قدرتمندانه در صحنه حضور داشته باشیم، برنامه‌ها را اجرا کرده و نقاط ضعف و آسیب‌ها را شناسایی کنیم.

در این جلسه وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات ضمن خوشامدگویی، خطاب به عارف که در دهه‌های گذشته، در راس این وزارتخانه فعالیت کرده است گفت: حضور شما برای خانواده وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات «امیدبخش و دلگرم‌کننده» است، شما مهمان نیستید بلکه صاحبخانه هستید و به خانه خودتان خوش آمدید.

توسعه میادین مشترک نفت و گاز از جمله اولویت‌های دولت چهاردهم است

خبر دیگر اینکه، محمدرضا عارف در جلسه‌ای که درخصوص برنامه اجرائی طرح فشارافزایی میدان مشترک گازی پارس جنوبی با حضور وزیر نفت، رئیس صندوق توسعه ملی و مسئولان دستگاه‌های مرتبط برگزار شد؛ ضمن قدردانی از هماهنگی‌های انجام شده بین وزارت نفت و صندوق توسعه ملی در راستای ایجاد چارچوب تامین مالی برنامه اجرائی طرح راهبردی فشارافزایی میدان گازی پارس جنوبی اظهار کرد: بهره‌برداری و توسعه میادین مشترک نفت و گاز از جمله اولویت‌ها و راهبردهای دولت چهاردهم است که با اجرای این طرح به امیدافزایی در صنعت نفت و همچنین جامعه، افزایش تولید ناخالص داخلی و به‌ویژه اشتغالزایی کشور کمک شایان توجهی می‌کند.

همچنین با دستور معاون اول رئیس‌جمهور، مقرر شد صندوق توسعه ملی هرگونه همکاری لازم برای مشارکت در سرمایه‌گذاری یا تامین مالی طرح را انجام دهد و هرگونه مانع اجرائی در این خصوص توسط دولت مرتفع شود.

محسن پاکنژاد، وزیر نفت نیز به تعامل خوب و سازنده وزارت نفت و صندوق توسعه ملی برای توافقات تامین مالی این طرح بزرگ ملی اشاره کرد و افزود: جلسات و مذاکرات بسیار خوبی بین دو دستگاه صورت پذیرفته است و در راستای تامین مالی شش هاب از هفت هاب طرح فشارافزایی میدان مشترک گاز پارس جنوبی به جمع‌بندی و نتایج نهائی رسیده‌ایم که در اجرای این طرح علاوه‌بر افزایش ظرفیت تولید گاز طبیعی میعانات گازی و تامین خوراک شرکت‌های پتروشیمی به درآمدزایی برای کشور کمک شایان توجهی می‌کند.

به گزارش ایرنا، در این جلسه گزارشی از چارچوب تامین مالی برنامه اجرائی طرح راهبردی فشارافزایی میدان گاز پارس جنوبی و توافقات انجام شده بین صندوق توسعه ملی و وزارت نفت ارائه شد. گفتنی است، طرح راهبردی فشارافزایی میدان گاز پارس جنوبی با سرمایه‌گذاری ۱۸ میلیارد دلاری و درآمد و ارزش‌افزایی ۴۵ برابری از اضافه برداشت از این میدان بزرگ، اشتغالزایی مستقیم و غیرمستقیم ۶۰ هزار نفری نیز خواهد داشت.

گفت و شنود

پلاک ماشین!

گفت: ترامپ به زلنسکی گفته است باید تمام کمک‌های مالی که برای جنگ با روسیه دریافت کرده‌ای را پس بدهی و اگر می‌خواهی از کمک‌های آمریکا برخوردار باشی باید ۵۰ درصد از معادن مرغوب و ارزشمند اوکراین را به آمریکا واگذار کنی!

گفتم: در اجلاس امنیتی مونیخ هم که همه‌ساله با حضور آمریکا و اروپا (کشورهای دو سوی اقیانوس اطلس) تشکیل می‌شود گفته است؛ اروپا باید هزینه حمایت آمریکا از امنیت اروپا را پرداخت کند!

گفت: اعلام کرده که خلیج مکزیک باید به خلیج آمریکا تبدیل شود! جزیره گرینلند از مالکیت دانمارک خارج شده و در مالکیت آمریکا قرار بگیرد! کانادا یکی از ایالت‌های آمریکا باشد! کانال دریایی پاناما هم در حاکمیت آمریکا قرار بگیرد! و...

گفتم: وقتی آمریکا به کشورهای دوست و متحد خود رحم نمی‌کند و در پی غارت و تجاوز به حاکمیت آنهاست، برخی از مدعیان اصلاحات و هواداران سینه‌چاک مذاکره با آمریکا دنبال چی هستند؟! و قرار است کدام مشکل را حل کنند؟!

گفت: مذاکره با آمریکا اسم رمز تسلیم است! طرفداران مذاکره برای پیشگیری از خسارت بزرگی که پیشنهاد آنها به دنبال دارد چه تضمینی دارند؟!

گفتم: یارو مشغول صحبت با دوستانش بود که دزدی ماشینش را سوار شد و راه افتاد. دوستانش رفتند که دزد را بگیرند ولی یارو از جایش تکان نخورد! پرسیدند چرا کاری نمی‌کنی؟ گفت: نگران نباشید شماره پلاکش را یادداشت کرده‌ام!

ادعای خبرگزاری فرانسه درباره علت منع فرود هواپیماهای ایرانی در بیروت

یک منبع مطلع امنیتی مدعی شد که لبنان پس از هشدار آمریکا درباره سرنگون شدن هواپیماهای ایرانی به مقصد بیروت، به ایران پیام داد که مجوزی برای پروازهای ایرانی به مقصد بیروت صادر نمی‌کند.

به گزارش ایسنا، خبرگزاری فرانسه در گزارشی مدعی شد: یک منبع امنیتی لبنانی روز یکشنبه گفت که لبنان ۲ بار در طی هفته جاری، پس از آن که آمریکا هشدار داد رژیم صهیونیستی ممکن است هواپیماهای ایرانی به مقصد بیروت را سرنگون کند، به این هواپیماها اجازه فرود در بیروت را نداد.

این خبرگزاری افزود: اولین مورد از منع یک پرواز ایرانی از فرود در بیروت، پنج‌شنبه بود که مقامات لبنانی به ایران اطلاع دادند نباید پروازی به مقصد بیروت انجام شود. این منبع لبنانی به خبرگزاری فرانسه گفت: اسرائیلی‌ها از طریق آمریکایی‌ها به لبنان اطلاع دادند که اگر این هواپیمای ایرانی در لبنان فرود بیاید، فرودگاه را هدف قرار می‌دهند.

این منبع افزود: طرف آمریکایی به لبنان اطلاع داد که اسرائیل درباره تهدید خود جدی است. به گفته این منبع مطلع، بعدا، وزارت امور عمومی و حمل‌ونقل لبنان پس از مشورت با نخست‌وزیر و رئیس‌جمهور این کشور از صدور مجوز برای این پرواز خودداری کرد. این منبع مطلع همچنین گفت که این پیام پیش از برخاستن هواپیمای این پرواز منتقل شده بود.

از پرواز هواپیمای دیگری به مقصد بیروت نیز جمعه گذشته جلوگیری شد که با اعتراض حامیان مقاومت مواجه شد.

«نواف سلام» نخست‌وزیر لبنان، شنبه(دیروز) در این باره گفت: امنیت فرودگاه بیروت بر هر گونه ملاحظات دیگری مقدم است. او افزود: امنیت مسافران و شهروندان لبنانی موضوعی است آن را به خطر نمی‌اندازیم.

رژیم صهیونیستی، بارها مدعی استفاده حزب‌الله لبنان از فرودگاه بیروت برای واردات تسلیحات از ایران شده است. اگرچه، حزب‌الله و مقامات لبنان این‌گونه اتهامات را رد کرده‌اند.

«سید عباس عراقچی» وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران و «یوسف رجی» وزیر خارجه لبنان روز گذشته(شنبه) و در یک تماس تلفنی تبادل‌نظر درخصوص راه‌های حل مشکل پیش آمده در انجام پروازهای مسافری میان ۲ کشور گفت‌وگو و طرفین آمادگی خود را برای گفت‌وگوهای سازنده همراه با حسن‌نیت اعلام کردند.

خبر ویژه

اکثریت آمریکایی‌ها معتقدند نباید به اسرائیل کمک شود

اخیرا نیویورک تایمز مقاله‌ای را منتشر کرده است که در آن به گرایش مردم آمریکا نسبت به اسرائیل پرداخته است، ولی نکته جالب اینکه قسمت‌هایی از این نظرسنجی مؤسسه IPSOS را در مقاله خود نیاورده است. در این نظرسنجی که واقعیت جامعه آمریکا نسبت به رژیم صهیونیستی را نشان می‌دهد، اکثریت (۵۳ درصد) آمریکایی‌ها معتقدند که نباید برای اسرائیل هزینه کنیم. در این نظرسنجی بر مبنای سن؛ ۶۰ درصد شهروندان ۱۸ تا ۲۹، ۶۰ درصد ۳۰ تا ۴۴ سال، ۵۲ درصد ۴۵ تا ۵۹ سال و ۴۳ درصد بالای ۶۰ سال به هزینه کردن آمریکا برای رژیم صهیونیستی اعتراض داشته‌اند.

بر مبنای نژاد هم ۴۹ درصد سفید پوستان، ۵۴ درصد سیاه پوستان و ۶۴ درصد هیسپانیک‌ها(اسپانیا زبانها) و ۵۴ درصد هم سایر نژادها همین نگاه را نسبت به هزینه کردن آمریکا برای اسرائیل دارند.

اگر مسئولان هوشمندانه عمل کنند حادثه به بحران تبدیل نمی‌شود

جنس و شدت حوادث با هم فرق می‌کند اما در عین این تفاوت، اگر اراده‌ای برای کنترل و مدیریت آن وجود داشته باشد چه بسا سخت‌ترین و پرشدت‌ترین حوادث، با کمترین هزینه و بالعکس، حوادث کوچک‌تر با وزن کمتر، بالاترین هزینه را برای فرد، سازمان یا یک نظام سیاسی در پی دارد. دو اتفاق در دو مقطع زمانی در کوی دانشگاه تهران افتاد که در یکی دامنه آن به بیرون از محیط دانشگاه کشیده شد و فضای کشور را ملتهب و بحرانی کرد و دیگری که در روز چهارشنبه اتفاق افتاد، با مدیریت مناسب صحنه، نگرانی‌ها را برطرف و آرامش را به محیط دانشجویی برگرداند. این در حالی بود که کسانی با وجود غیر سیاسی بودن قتل مظلومانه یک دانشجو در خیابان پیرامونی کوی دانشگاه در پی سوءاستفاده سیاسی از آن بودند.

حادثه‌ای که روز چهارشنبه در خیابان کارگرشمالی (امیرآباد) افتاد در ۱۸ تیر ۱۳۷۸ به شکل دیگر و البته در بستر یک سناریوی از پیش طراحی شده سیاسی به بهانه توقیف روزنامه سلام رخ داد. اما در حادثه کوی دانشگاه در سال ۱۳۷۸ هم صحنه‌گردانان سیاسی، هم مسئولین دولتی، هم عناصر دستگیر شده رخنه کرده در میان دانشجویان اهداف دیگری را دنبال می‌کردند و نه تنها نمی‌خواستند فضای دانشگاه آرام باشد، بلکه با سخنرانی‌ها و دستورات و هدایت‌های خود بر آتش افروخته شده لحظه لحظه می‌دمیدند.

از افرادی که از قضا معاون سیاسی وزارت کشور بود و انتظار آرام کردن محیط جامعه از او می‌رفت مصطفی تاجزاده بود. سخنرانی تاجزاده برای دانشجویانی که در عصر روز ۱۹ تیر در مقابل وزارت کشور تجمع کرده بودند، موجب عصبانیت بیشتر دانشجویان شد. تاجزاده در این سخنرانی گفته بود شما چرا آمده‌اید اینجا؟ شما چرا درِ وزارت کشور را از جا می‌کنید؟ این‌جا که مال شماست. شما باید جای دیگری بروید و درِ آنجا را بکنید! با این خط هدایت‌گری تاجزاده بود که ۱۵۰۰ نفر از تجمع کنندگان روبه‌روی وزارت کشور که غالب آنها دانشجو نبودند با چهار بلندگو و شعارهای تند به سمت خیابان ولی‌عصر و فلسطین جنوبی حرکت کردند.

کمتر از یک ماه بعد از حادثه کوی دانشگاه یعنی پنجم مردادماه ۱۳۷۸، خاتمی، رئیس‌جمهوری وقت ایران، در سخنرانی خود در دیدار عمومی با مردم همدان گفت: «بعد از حادثه کوی دانشگاه، شورش پیش آمد. آنچه در تهران پیش آمد، لطمه به امنیت ملی بود؛ تلاشی بود برای برهم زدن آرامش مردم شریف و تخریب اموال عمومی و خصوصی و بالاتر از آن، اهانت به نظام و ارزش‌های آن.

آنچه پیش آمد، حادثه ساده‌ای نبود؛ تلاشی بود برای مرزشکنی و برای ابراز کینه‌توزی علیه نظام که نه رابطه‌ای با این ملت شریف داشت و نه نسبتی با دانشگاه و دانشگاهیان. حادثه شورش، یک حرکت کور، یک بلوا، یک حرکت ضدامنیتی، با شعارهای منحرف‌کننده بود. در واقع این شورش، نه تنها یک اقدام ضدامنیتی بود بلکه یک اعلام جنگ بود.»

در حادثه اخیر کوی دانشگاه برخی افراد که در ۱۸ تیر ۷۸ در حلقه نزدیکان رئیس‌جمهور وقت بودند و آن زمان هیچ نگرانی از زیر سؤال رفتن امنیت کشور نداشتند به یکباره نگران امنیت کشور شدند. یکی از این افراد که با توئیتی خواست نگرانی خود را نشان دهد، محمدعلی ابطحی، مسئول دفتر دولت خاتمی و از دستگیرشدگان فتنه ۸۸ بود. او در یک توئیت پیرامون حادثه کشته شدن این دانشجوی کوی دانشگاه توسط زورگیرها نوشته است:

«فاجعه کشته شدن توسط زورگیران خیابانی که مقتول دانشجو بوده و می‌توانسته هر فرد دیگری هم‌باشد، دردناک بود. حس ناامنی عمومی جامعه را دچار شوک می‌کند. مسئولان امنیتی، اطلاعاتی، انتظامی، در این فضای بی‌تاب جامعه رسالت و وظیفه مهمی برای امنیت مردم دارند.»

حادثه کشته شدن دانشجوی مظلوم دانشگاه توسط چند جیب‌بر بسیار تلخ است و پلیس باید و حتما مجرمان این حادثه را در اسرع وقت دستگیر کرده و دستگاه قضا به سزای عمل کثیفشان برساند.

اما امثال ابطحی با نام نهادن «فاجعه» بر این حادثه و اطلاق صفت «بی‌تاب» به یک جامعه آرام که در شادترین ایام سال قرار دارد؛ قصد دارند از زندگی و پیکر این دانشجوی مظلوم هیزمی بسازند تا در آتشی که در خیابان می‌افروزند به کارشان بیاید.

اما از برخی دلسوزی‌های تصنعی افرادی همچون ابطحی بگذریم، برآیند اقدامات دولت پزشکیان در این چند روز خوب بوده است. چراکه نقطه مقابل اتفاقات کوی دانشگاه در سال ۱۳۷۸، مدیریت اعتراضات دانشجویی در پی به قتل رسیدن امیر محمد خالقی دانشجوی دانشگاه تهران بود که عصر چهارشنبه در مجاورت کوی دانشگاه به ظاهر با هدف سرقت، مورد قتل قرار گرفت. در این‌جا با وجود فضاسازی برای بحران‌آفرینی توسط برخی افراد در فضای مجازی و حتی برخی رسانه‌ها، مسئولان در وزارت کشور، وزارت علوم و دستگاه قضائی از همان ساعات اولیه دست به‌کار شدند و غالبا ادبیات به‌کار رفته توسط مسئولان، آرام‌کننده فضای دانشگاه بود. دادستانی و نیروی انتظامی برای شناسایی قاتل، همه همت خود را به میدان آوردند. مدیر کوی دانشگاه تهران برای تسکین احساسات دانشجویان استعفا داد و دهها اقدام دیگر انجام شد تا سناریوی دشمن که درصدد است با حادثه‌ای، محیط‌های آموزشی کشور را ملتهب کند، برخلاف رفتار مسئولان وزارت کشور و وزارت علوم در سال ۷۸، آرام و بدون کمترین تنش خاتمه یابد.

فارین پالیسی: رفتار ترامپ آمریکا را ضعیف و رقبا را متحد می‌کند

سردبیر نشریه تخصصی سیاست خارجی در آمریکا، نسبت به خسارت‌های بزرگی که سیاست خارجی دیوانه‌وار ترامپ به اقتدار آمریکا خواهد زد، ابراز نگرانی کرد.

استفان والت که نظریه‌پرداز روابط بین‌الملل و استاد دانشگاه هاروارد هم هست، در یادداشتی خاطر نشان کرد: سیاست‌های نامتعارف و غیرقابل پیش‌بینی کاخ سفید باعث نگرانی متحدان آمریکا شده و آنان را به تشکیل ائتلاف‌های جدید سوق داده است. ادامه این روند، موقعیت آمریکا را تضعیف می‌کند و فرصت‌های بیشتری برای رقبای جهانی‌اش فراهم خواهد کرد.

والت در فارن‌پالیسی نوشت: قسم می‌خورم برنامه من این بود که در این هفته، درباره چیزی غیر از رئیس‌جمهور ایالات متحده دونالد ترامپ بنویسم، اما سیل سیاست‌های بدی که از کاخ سفید سرچشمه می‌گیرد غیرممکن است که نادیده گرفته شود؛ به‌ویژه وقتی که سیاست خارجی را به شکل ناگهانی و گسترده به سمت چیزهای عجیب و غریب می‌کشد. مسئله کلیدی، تاثیری است که اعمال تعرفه‌های ترامپ، و سایر ابتکارات او بر زندگی آمریکایی‌ها خواهد داشت و بخشی از پاسخ به این سؤال بستگی به این دارد که بقیه جهان چگونه به تلاش‌های سنگین ترامپ برای ضرب و شتم و قلدری آن واکنش نشان می‌دهند.

در جهانی فاقد قدرت مرکز